

JAK SE NENAPÁLIT

Když vybíráme laminátovou podlahu

Hit posledních let. Tak jsou často označovány plovoucí lamelové laminátové podlahy, nejmladší z materiálů používaných na povrch podlah. Oceňuje se jejich praktičnost i relativně nízká cena, nevhodný výběr však může tyto výhody zcela negovat.

Laminátové podlahy vyrábějí v Evropě desítky firem a na trhu je velmi široká škála výrobků různé kvality, vzhledu, ceny. Jak nám řekl Rudolf Rýdl z Podlahového centra, již několikrát se mu stalo, že si zákazník stěžoval na vysokou cenu - viděl laminátové podlahy i za 250 Kč, zatímco v centru se prodávají za 700 Kč i více. Lidé se příliš neorientují v tom, proč se ceny tak liší. Jde samozřejmě o stupeň odolnosti podlahy, o kvalitu, mnohdy i značku, která ji zaručuje.

V současné době existují tři základní typy laminátových podlah. Nejlevnější jsou lamely z přímých laminátů, melaminové. Skládají se z nosné desky, na níž je nalisovaný dekorační papír impregnovaný melaminem. I uvnitř této skupiny se mohou ceny dost lišit v závislosti na kvalitě nosné desky, přesnosti spojů. Melaminových podlah se prodává zdaleka nejvíce, protože vyhovují provozu v málo namáhaných prostorách, zejména obytných, a jsou cenově dostupné. Hrozí u nich ale největší nebezpečí, že si pořídíte podřadné zboží, lamely budou ve spojích tvořit schůdky, nevydrží ani lehké zatížení. Čím lacnější podlahu zvolíte, tím vyšší je pravděpodobnost podobných potíží. Typickými vlastnostmi melaminových podlah je tvarová stabilita a v rodině laminátů největší pružnost, nelze je však příliš namáhat.

Výrobně náročnější, odolnější a také dražší jsou podlahy z vysokotlakého laminátu. Mají obvykle pevné jádro z HDF desky a jednu nebo dvě vrstvy tvrdého laminátu, které jsou vidět na průřezu jako tmavé proužky široké téměř jeden milimetr. Snáší vyšší zatížení, proto se používají i v komerčních objektech, halách. V bytových podmínkách se uplatní tam, kde je podlaha vystavena většímu namáhání (haly, chodby, kuchyně apod.). Jsou pevné, ale také tvrdé, s přesnými hranami, dobře odolávají nárazům. Jako spojnice mezi oběma typy se vloni objevil třetí, vyráběný technologií jednostupňové vícevrstvé laminace (na nosnou desku se kontinuálně nanášejí a lisují jednotlivé vrstvy). Lamely tohoto typu jsou tvarově stabilní, pružnější než vysokotlaký laminát a přitom pevnější a odolnější než melamin. Napříč laminátovými podlahami procházejí nejrozličnější vylepšení, například speciální úpravy chránící lamely proti vlhkosti nebo snižující kročeový hluk.

Zákazník si také může vybrat mezi lamelami s perem a drážkou, které se k sobě lepí, nebo lamelami se zámkovým mechanismem, spojovanými bez lepení, jen zaklapnutím. Zámky bývají někdy koncipovány tak, že je lze jak skládat nasucho, tak slepit. Pokládka bez lepení je jednodušší, podlaha se může kdykoliv rozebrat, není problém ani vyměnit poškozenou lamelu. U lepeného spoje zase máme záruku pevnosti.

Pro výběr laminátové podlahy je podstatné, v jakém prostředí a pod jakým zatížením má sloužit. K orientaci mezi jednotlivými druhy slouží tzv. třídy užití. Jejich symboly musí být viditelně umístěny na vystavovaných vzorcích nebo na obalech prodáváného zboží, a to jako originální průhledné nálepky, nikoliv jako ruční výtvary. Vyplatí se nakupovat u seriózních specializovaných prodejců, kteří odborně poradí při výběru, mají zboží označené nejen třídami užití, ale i cenovkami, předloží vám katalog, v němž si můžete ověřit mj. i délku záruky poskytovanou výrobcem, doporučí vhodné údržbové a čisticí prostředky (běžně používané univerzální prostředky mohou podlahu i škodit).

Čtenáři nás často žádají o návod, jak se laminátová podlaha pokládá. Tak tedy: na rovný, suchý a pevný podklad. Nerovnosti podkladní vrstvy mohou dosahovat nejvýše 2 mm na dvoumetrové lati. Minimálně po dvanácti metrech se dělají dilatační spáry, které musí být také u stěn. Lamely se kladou tak, aby na ně podélně dopadalo světlo od okna. Přimlouváme se však za to, abyste pokládku přenechali profesionální podlahářské firmě. Ze života známe mnoho případů, kdy byla kvalitní podlaha zničena špatným položením. Odborník si umí poradit s nepravidelnostmi půdorysu, má praxi s lepením a pasováním lamel, zkušenosti s tím, jak se ten který materiál chová. (Troufáte si např. odhadnout, kolik lepidla nanést do spojů, aby ho nebylo málo ani moc?) Ještě před pokládkou firma zaměří a zkontroluje podklad. Důležitý je i fakt, že výrobci většinou podmiňují záruku na materiál odbornou pokládkou. Pokud si podlahu koupíte u firmy, která ji zároveň instaluje, ušetříte na ceně materiálu a navíc získáte záruku na materiál i práci. To všechno jsou dost pádné argumenty, proč neriskovat pokládku vlastními silami. Laminátové podlahy nejsou umělý materiál, ale výrobek z dřevitých vláken. To znamená, že je nemůžeme libovolně vystavovat extrémním výkyvům vlhkosti, pokládat na vlhký podklad (zvláště v kombinaci se suchým vzduchem v místnosti, což by způsobilo zkroucení a poškození podlahy) nebo polévat vodou. Dostatečnou údržbou je luxování a občasné vytření vlhkým hadrem.

Lamináty vydrží hodně, ale nevydrží všechno. I tato podlaha si zaslouží ohleduplnost, abychom pak třeba po stěhování nelamentovali nad rýhami a šrámy, které nejdou odstranit. Byť oceňujeme odolnost laminátových podlah, na druhé straně se musíme smířit s jejich tvrdostí (dá se přirovnat třeba k dlažbě).

(AL)